

Kendelse

i

faglig voldgift FV 2022-1297

Fødevareforbundet NNF

for

A

(advokat Rie Mathilde Bjørkman)

mod

DI Overenskomst I

for

Danish Crown A/S

(advokat Sabine Shin-Ja Buhl)

Afsagt den 19. april 2023

1. Uoverensstemmelsen

Sagen angår, om A under fravær efter en arbejdsulykke den 7. juni 2021 var berettiget til et tillæg til sygedagpengene (såkaldt suppleringsydelse) efter § 30 i overenskomst for slagteområdet 2020-2023 indgået mellem Fødevareforbundet NNF og DI overenskomst I. Hovedspørgsmålet er, om A havde overholdt påbudte sikkerhedskrav, som er en forudsætning for kravet på suppleringsydelse.

2. Påstande mv.

Klager, Fødevareforbundet NNF for A, har nedlagt endelig påstand om, at indklagede, Danish Crown A/S, tilpligtes til A at betale 40.198,01 kr. med tillæg af procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid.

Indklagede, DI Overenskomst I for Danish Crown A/S, har påstået frifindelse.

Parterne er enige om den beløbsmæssige opgørelse af kravet på 40.198,01 kr.

Den faglige voldgift blev etableret ved udpegning af opmand den 27. oktober 2022, og klageskrift blev indgivet den 2. januar 2023.

3. Sagens behandling

Sagen blev mundtligt forhandlet den 12. april 2023 hos Dansk Industri, H.C. Andersens Boulevard, København, for en faglig voldgift med følgende partsudpegede medlemmer:

Udpeget af klager: Advokat Kim Bøg Brandt og forhandlingssekretær Tom Jensen, begge fra Fødevareforbundet NNF.

Udpeget af indklagede: Advokat Annette Fæster Petersen og advokat og Thomas Nielsen, begge fra DI.

Som opmand deltog retspræsident Mads Bundgaard Larsen.

Der blev under den mundtlige forhandling afgivet forklaring af A, arbejdsmiljørepræsentant B, slagteriarbejder C, slagteriarbejder D, driftsleder E, mester afløser F, EHS supervisor G, tidligere fabrikschef H (på videoforbindelse) og chefkonsulent J. Der blev også afspillet videooptagelser af arbejdsstation og rygsav på Danish Crown i Rønne.

Efter forhandling og votering kunne der ikke opnås enighed om en afgørelse blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen skal derfor træffes af opmanden ved kendelse.

Det er aftalt med parterne, at kendelsen ikke behøver at indeholde en sagsfremstilling eller gengivelse af forklaringer og parternes procedurer (anbringender).

4. Overenskomsten mellem Fødevareforbundet NNF og DI Overenskomst I

Overenskomsten på slagteområdet for 2020-2023 indgået mellem Fødevareforbundet NNF og DI Overenskomst I indeholder følgende bestemmelse i § 30:

”§ 30 Suppleringsydelse ved arbejdsulykker

Ved fravær på grund af arbejdsulykke ydes et tillæg til sygedagpengene, således at sygedagpenge og tillæg tilsammen udgør 100 % af gennemsnitslønnen for de sidste 4 uger inden ulykken.

Tillægget ydes fra og med 1. hele fraværsdag og ydes maksimalt i 20 uger.

Det er en forudsætning, at en arbejdsulykke ufortrødent og samme dag anmeldes til arbejdslederen, og at påbudt sikkerhedsudstyr er anvendt, og at påbudte sikkerhedskrav er overholdt.

..."

5. Opmandens begrundelse og resultat

A tiltrådte som slagteriarbejder på Danish Crown i Rønne den 2. juni 2020, og på tidspunktet for arbejdsulykken den 7. juni 2021 var han under oplæring i rundskæring. Han stod den dag i et oplæringsbur på linjen, hvor midterstykker kører forbi på et bånd. Når et midterstykke kører forbi, skal man skære spidsryggen af med en spidsrygsav. Spidsrygsaven aktiveres ved at holde hænderne på hver sin aktiveringskontakt, som sidder på de to håndtag på spidsrygsaven. Hvis en af de to aktiveringskontakter slippes, stopper klingens på saven, men først efter en afløbstid på et sekund eller to. Lige efter oplæringsburet kommer på samme linje et primærbur til en primæroperatør, altså en udlært operatør i spidsrygsav.

A har om selve ulykken forklaret, at der var flere midterstykker på båndet, end der skulle være, fordi der var lagt midterstykker op fra gulvet ved stationen før oplæringsburet (3-deleren). Båndet kørte ujævnt på grund af vægten fra det ekstra kød, og der var ikke det mellemrum imellem midterstykkerne, som der burde være. Et midterstykke vendte forkert, og da han slap saven for at vende det, ramte saven et andet midterstykke, hvorefter saven ramte ham. Arbejdsskaden den 7. juni 2021 resulterede i, at A mistede venstre hånds 2. finger og fik brud på 3. finger.

Der har under sagen været en diskussion om, hvor lang tid A havde været under oplæring ved rygsaven, da ulykken skete. Her har vi på skrift navnlig set Arbejdstilsynets rapport af 6. oktober 2021, hvor det var oplyst, at det var tredje gang, A arbejdede med spidsrygsaven, og vi har set dokumentation for, at A's oplæring i opskæring startede den 21. april 2021, og at han på tidspunktet for arbejdsulykken havde registreret 63,21 timer i opskæring. Dette punkt er ikke

væsentligt for mig. Det afgørende spørgsmål er nemlig, hvilke sikkerhedskrav, der var påbudt, og om de blev overholdt.

Sikkerhedskravene til spidsrygsaven fremgår af funktionsbeskrivelsen, som i den gældende version var dateret 30. september 2019. Her fremgår det blandt andet under "Arbejds miljøgruppens bemærkninger": "Slip ikke saven under drift. Klinge skal være helt stoppet før hænderne må fjernes fra håndtagene.". Parterne er imidlertid enige om, at A ikke havde fået udleveret eller læst funktionsbeskrivelsen før ulykken. Den fik man først, når man var udlært i spidsrygsaven. Derfor bliver det afgørende, hvad A havde fået påbudt mundtligt.

Det var B, der stod for den primære sidemandsoplæring af A. B har forklaret, at han flere gange havde sagt til A, at han ikke måtte slippe håndtagene, før klingen var stoppet. Det kan man også læse i den mail med svar på spørgsmål, B skrev til G den 18. juni 2021, hvor han også skrev, at flere andre havde sagt det samme til A. B's forklaring om oplæringen støttes også af forklaringen afgivet af E, herunder om B's forklaring dagen efter ulykken. Også forklaringen afgivet af G om et møde med medarbejderne senere på dagen den 7. juni 2021 støtter forklaringen om, at flere havde sagt til A, at han ikke måtte slippe håndtagene, før klingen var stoppet.

C har mere generelt forklaret, at det første, man siger under oplæring, er, at man skal holde begge hænder på saven, indtil klingen er stoppet. Det siger man altid. Dette støttes af D's forklaring.

Jeg finder, at det efter den samlede bevisførelse må lægges til grund, at A havde fået et klart påbud om, at han ikke måtte slippe håndtagene på saven, før klingen var standset. Det må også lægges til grund, at han ikke overholdt dette påbudte sikkerhedskrav den 7. juni 2021.

Under sagen har der været en del bevisførelse og diskussion om et andet muligt sikkerhedskrav, nemlig om man skulle standse båndet (hvilket A ikke gjorde), før man vendte et forkert placeret midterstykke. Disse drøftelser har for det første handlet om, hvorvidt det efter arbejds- og navnlig funktionsbeskrivelsen var et krav, at båndet skulle standses, før man vendte et

midterstykke, og for det andet, om man i givet fald fulgte dette krav (og det er efter bevisførelsen klart, at hvis man måtte komme frem til, at der var et krav, fulgte man det i hvert fald ikke i praksis, og det var derfor i hvert fald ikke et påbudt krav). For mig at se er denne diskussion ikke afgørende eller væsentlig for denne sag. Det skyldes, at overenskomstens § 30 er en lønbestemmelse og ikke en ansvarsbestemmelse. Det er derfor ikke af betydning for dette spørgsmål om suppleringsydelse, om man burde have påbudt andre sikkerhedskrav end dem, som man rent faktisk påbød. Det er heller ikke af betydning i denne sag, at A fra instruktionen omkring standsning af bånd havde fået det indtryk, at man burde standse båndet, når et midterstykke vendte forkert, men at man ofte ikke gjorde det i praksis, og at det var ilde set at gøre det. Det ændrer nemlig ikke ved, at der var et klart påbudt sikkerhedskrav om ikke at slippe håndtagene på saven, før klingen var standset, og at dette ikke blev overholdt. Det samme gælder for diskussionen om, hvorvidt båndet kørte for hurtigt, eller om der burde have været pigge på båndet i oplæringsburet; Det er en diskussion, som kunne være relevant, hvis sagen handlede om at placere et ansvar for ulykken. Men det gør den ikke.

Sagens resultat bliver herefter, at betingelserne for suppleringsydelse i overenskomstens § 30 ikke er opfyldt, og at Danish Crown derfor frifindes.

Thi bestemmes:

Danish Crown A/S frifindes.

Hver part skal bære egne omkostninger ved sagens behandling og betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 19. april 2023

Mads Bundgaard Larsen